

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 16 sierpnia 1963 r.

Nr 62

TREŚĆ:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 314 — Ministra Finansów z dnia 1 sierpnia 1963 r. w sprawie zezwolenia na wywóz i przywóz pieniędzy polskich i zagranicznych oraz książeczek oszczędnościowych przez osoby przekraczające granicę państwową oraz na wydatkowanie pieniędzy polskich za granicą 505
- 315 — Ministra Finansów z dnia 9 sierpnia 1963 r. w sprawie ustalenia taryfy i sposobu poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków i odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów mechanicznych będących w posiadaniu cudzoziemców dewizowych przebywających w Polsce 507

OBWIESZCZENIE

- 316 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 31 lipca 1963 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych 508

314

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 sierpnia 1963 r.

w sprawie zezwolenia na wywóz i przywóz pieniędzy polskich i zagranicznych oraz książeczek oszczędnościowych przez osoby przekraczające granicę państwową oraz na wydatkowanie pieniędzy polskich za granicą.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 1 oraz art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) w związku z § 32 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie wykonania ustawy dewizowej (Dz. U. z 1952 r. Nr 21, poz. 137, z 1956 r. Nr 50, poz. 223 i z 1963 r. Nr 26, poz. 155) zarządza się, co następuje:

1. Przepisy ogólne.

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o „prawie wydatkowania pieniędzy polskich” w państwach, z którymi Polska rozlicza się w clearingu w rublach — należy przez to rozumieć prawo wymiany pieniędzy polskich w uprawnionych w tych państwach punktach wymiany walut i wydatkowania waluty zagranicznej uzyskanej z takiej wymiany oraz prawo dokonywania zapłat bezpośrednio pieniędzmi polskimi za usługi i rzeczy, nabywane w punktach uprawnionych do przyjmowania waluty polskiej na zapłatę należności z tego tytułu.

§ 2. 1. Zezwala się obywatelom polskim stale zamieszkałym w kraju na wywóz i wydatkowanie pieniędzy polskich na koszty pobytu za granicą w przypadkach i na warunkach przewidzianych w niniejszym zarządzeniu.

2. Wydatkowanie za granicą pieniędzy polskich, jako stanowiących wówczas wartości dewizowe, traktuje się na równi z wydatkowaniem zagranicznych środków płatniczych.

3. Do rozliczania zaliczek w pieniądzu polskim na koszty podróży i pobytu za granicą stosuje się odpowiednio przepisy o rozliczaniu się z zaliczek w zagranicznych środkach płatniczych na podróże zagraniczne.

2. Ruch podróżnych.

§ 3. 1. Zezwala się osobom uprawnionym do przekroczenia granicy państwowej na podstawie paszportu lub równoznacznego dokumentu, wystawionego przez władze polskie w kraju, na wywóz pieniędzy polskich:

- 1) do państw, z którymi Polska rozlicza się w clearingu w rublach:
  - a) w kwocie potrzebnej na koszty służbowej lub prywatnej podróży oraz koszty pobytu w tych państwach w wysokości wymienionej w zaświadczeniu instytucji uprawnionej do dysponowania kwotą na te koszty, przewidzianą w planie obrotów płatniczych z zagranicą, pod warunkiem, że wywóz zostaje potwierdzony na zaświadczeniu przez polski graniczny urząd celny — z prawem wydatkowania wywiezionej kwoty, z tym że w podróży służbowej tylko na cele, w granicach i na warunkach przewidzianych obowiązującymi przepisami o należnościach osób odbywających podróże poza granicami kraju, oraz z obowiązkiem powrotnego przywozu do Polski nie wydatkowanej w podróży służbowej lub prywatnej kwoty pieniędzy polskich i uzyskanych z ich wymiany pieniędzy zagranicznych oraz
  - b) w kwocie do 150 zł do każdego z tych państw, bez względu na to, czy jest docelowym czy tranzytowym w jednym lub obu kierunkach podróży, nie przekraczającej jednak łącznie 600 zł — bez obowiązku uzyskania potwierdzenia wywozu przez polski graniczny urząd celny — z prawem wydatkowania wywiezionej kwoty w tych państwach i z prawem powrotnego przywozu do Polski całości lub części nie wydatkowanej kwoty pieniędzy polskich — jeżeli możliwa jest wymiana przez podróżnego pieniędzy polskich na walutę miejscową w uprawnionych punktach wymiany w tych państwach lub dokonywanie zapłat w tych państwach pieniędzmi polskimi w punktach uprawnionych do przyjmowania polskich pieniędzy na pokrycie należności za rzeczy i usługi,
- 2) do jakiegokolwiek obcego państwa (kraju) — w kwocie do 1.000 zł, potwierdzonej w wywozie przez polski graniczny urząd celny na formularzu zgłoszenia do odprawy celnej, z prawem wydatkowania wywiezionej kwoty na polskich statkach morskich oraz w polskich wago-

nach restauracyjnych i sypialnych na zakup artykułów konsumpcyjnych oraz usług i z obowiązkiem powrotnego przywozu do Polski nie wydatkowanej kwoty.

2. Narodowy Bank Polski:

1) sporządza i utrzymuje w stanie aktualności wykaz państw określonych w ust. 1 pkt 1 oraz punktów w tych państwach, uprawnionych według prawa miejscowego do wymiany pieniędzy polskich lub przyjmowania ich na zapłatę za rzeczy i usługi, oraz podaje te wykazy do wiadomości publicznej,

2) ustala tryb wystawiania zaświadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a), oraz wykaz instytucji uprawnionych do wystawiania tych zaświadczeń.

3. Pieniądze polskie, wywiezione zgodnie z przepisem ust. 1 pkt 1, a nie wydatkowane w państwach, z którymi Polska rozlicza się w clearingu w rublach, wolno w tej samej podróży wywieźć także do innych państw (krajów), jednak bez prawa wydatkowania ich, zamiany i pozostawiania na obszarze tych innych państw.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy osób wyjeżdżających za granicę na stałe (emigrujących); nie są one uprawnione do wywozu z kraju pieniędzy polskich.

§ 4. Zezwala się osobom przekraczającym granicę państwową na podstawie paszportów lub równoznacznych dokumentów wystawionych za granicą przez władze państw, z którymi Polska rozlicza się w clearingu w rublach:

1) na przywóz pieniędzy polskich w kwocie określonej w imiennym dokumencie nabycia ich w bankach tych państw,

2) na powrotny wywóz wyłącznie do państw, z którymi Polska rozlicza się w clearingu w rublach, pieniędzy polskich, przywiezionych z zachowaniem przepisu pkt 1, pod warunkiem ewentualnego odstępowania ich tylko uprawnionym punktom wymiany walut w tych państwach, a ponadto

3) na wywóz wyłącznie do państw wymienionych w pkt 2, pod warunkiem w tymże punkcie przewidzianym, pieniędzy polskich:

a) gdy wywożona kwota nie przekracza 150 zł — bez udokumentowania wymiany,

b) gdy wywożona kwota przekracza 150 zł — za udokumentowaniem pochodzenia nadwyżki z wymiany zagranicznych środków płatniczych w uprawnionym polskim punkcie wymiany walut.

§ 5. Zezwala się na sprzedaż i zakup za pieniądze polskie artykułów konsumpcyjnych i usług w wagonach restauracyjnych i sypialnych państw, z którymi Polska rozlicza się w clearingu w rublach, w czasie przebiegu tych wagonów w Polsce, oraz na wywóz do tych państw pieniędzy polskich uzyskanych z tego tytułu — pod warunkiem ewentualnego odstępowania wywiezionych pieniędzy tylko uprawnionym bankom w kraju przynależności wagonów.

§ 6. Przywóz do kraju w ruchu podróźnych pieniędzy zagranicznych oraz powrotny wywóz tych pieniędzy jest dozwolony z zachowaniem przepisów §§ 26 i 29 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie wykonania ustawy dewizowej (Dz. U. z 1952 r. Nr 21, poz. 137, z 1956 r. Nr 50, poz. 223 i z 1963 r. Nr 26, poz. 155) oraz § 8 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 31 maja 1960 r. w sprawie stosowania przepisów ustawy dewizowej do osób czasowo przebywających za granicą lub w kraju oraz zezwolenia dla tych osób na niektóre czynności obrotu wartościami dewizowymi (Monitor Polski Nr 51, poz. 244).

3. Pograniczny ruch turystyczny.

§ 7. Przepisy rozporządzenia Ministra Finansów, powołanego w § 6, w zakresie, w jakim zezwalają na przywóz do kraju i wywóz za granicę wartości dewizowych, nie mają

zastosowania do wywozu i przywozu tych wartości w pogranicznym ruchu turystycznym z państwem sąsiadującym.

§ 8. Zezwala się osobom uprawnionym do udania się na pograniczny obszar turystyczny w kraju sąsiadującym na podstawie polskich przepustek lub równoznacznych dokumentów na wywóz:

1) pieniędzy polskich:

a) w kwocie do 150 zł, bez obowiązku uzyskania potwierdzenia wywozu przez polski graniczny urząd celny — z prawem wydatkowania ich na pogranicznym obszarze turystycznym i z prawem powrotnego przywozu do Polski całości lub części nie wydatkowanych pieniędzy polskich lub uzyskanych z ich wymiany pieniędzy zagranicznych, a ponadto

b) w kwocie do 1.000 zł — na warunkach określonych w § 3 ust. 1 pkt 2,

2) imiennych krajowych książeczek oszczędnościowych — bez prawa odstępowania tych książeczek za granicą i z obowiązkiem powrotnego ich przywozu do kraju.

§ 9. Zezwala się osobom uprawnionym do udania się na pograniczny obszar turystyczny w Polsce na podstawie przepustek państwa sąsiadującego lub równoznacznych dokumentów:

1) na przywóz:

a) pieniędzy i innych zagranicznych środków płatniczych do kwoty, jaką wymienione osoby są uprawnione wywieźć z państwa sąsiadującego,

b) pieniędzy polskich w kwocie określonej w imiennym dokumencie ich nabycia w banku państwa sąsiadującego,

2) na powrotny wywóz wyłącznie do państwa, z którego dana osoba przybyła, przywiezionych przez nią pieniędzy i innych środków płatniczych, o których mowa w pkt 1, pod warunkiem ewentualnego odstępowania pieniędzy polskich tylko uprawnionym punktom wymiany walut w tymże państwie, a ponadto

3) na wywóz wyłącznie do państwa wymienionego w pkt 2, pod warunkiem w tymże punkcie przewidzianym, pieniędzy polskich:

a) do kwoty 150 zł — bez udokumentowania ich pochodzenia z wymiany zagranicznych środków płatniczych,

b) ponad kwotę 150 zł — za udokumentowaniem pochodzenia nadwyżki z wymiany dokonanej w polskim punkcie wymiany walut.

4. Mały ruch graniczny.

§ 10. Zezwala się:

1) osobom uprawnionym do jednorazowego lub wielokrotnego udania się na określony obszar pograniczny państwa sąsiadującego na podstawie przepustek polskich lub równoznacznych dokumentów — na wywóz każdorazowo pieniędzy polskich do kwoty 50 zł, bez prawa wydatkowania, zamiany i pozostawiania ich za granicą,

2) osobom uprawnionym do jednorazowego lub wielokrotnego udania się na określony obszar pograniczny w Polsce na podstawie przepustek lub równoznacznych dokumentów wystawionych przez władze państwa sąsiadującego — na przywóz pieniędzy zagranicznych do kwoty, jaką wymienione osoby są uprawnione wywieźć z państwa sąsiadującego, oraz na powrotny wywóz tych pieniędzy za granicę.

5. Przepisy końcowe.

§ 11. Przepisy §§ 2—4 oraz 8 i 9 mają odpowiednio zastosowanie również w przypadku, gdy przedmiotem wywozu i przywozu są чеки opiewające na walutę polską, wystawione przez Narodowy Bank Polski lub inny bank posiadający w kraju uprawnienia dewizowe.

§ 12. Wywóz z kraju pieniędzy polskich oraz wydatkowanie ich za granicą w przypadkach, na cele i w granicach nie objętych zezwoleniem przewidzianym w niniejszym zarządzeniu wymaga osobnego zezwolenia Narodowego Banku Polskiego.

§ 13. 1. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 sierpnia 1956 r. w sprawie zezwolenia na wywóz za granicę i przywóz do kraju polskich pieniędzy w ruchu podróźnych (Monitor Polski Nr 79, poz. 959),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 7 sierpnia 1953 r.

w sprawie posiadania pieniędzy czechosłowackich oraz wywozu z kraju i przywozu do kraju pieniędzy w małym ruchu granicznym polsko-czechosłowackim (Monitor Polski Nr A-78, poz. 930).

2. Z dniem wejścia w życie zarządzenia przepisy zarządzenia nr 54 Komisji Dewizowej z dnia 2 listopada 1950 r. w sprawie wywozu z kraju i przywozu do kraju polskich pieniędzy w małym ruchu granicznym polsko-niemieckim (Monitor Polski Nr A-125, poz. 1549) nie mają zastosowania.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: *J. Albrecht*

315

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 sierpnia 1963 r.

w sprawie ustalenia taryfy i sposobu poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków i odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów mechanicznych będących w posiadaniu cudzoziemców dewizowych przebywających w Polsce.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357) oraz § 1 i § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1961 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. Składki za prowadzone przez „Wartę” Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji, Spółka Akcyjna, obowiązkowe ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków i odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów mechanicznych, będących w posiadaniu cudzoziemców dewizowych przebywających w Polsce, ustala się w wysokości określonej w taryfie stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 2. 1. Składkę pobiera się za jeden rok, licząc od daty zawarcia ubezpieczenia, lub za okresy krótsze, obejmujące jednak cały czas pobytu pojazdu mechanicznego w Polsce.

2. W razie przedłużenia ubezpieczenia zawartego na okres krótszy od jednego roku składkę za okres przedłuże-

nia pobiera się w wysokości stanowiącej uzupełnienie do wysokości składki, przypadającej według taryfy za łączny okres ubezpieczenia.

3. W razie przedłużenia ubezpieczenia zawartego na jeden rok o dalszy okres do 8 miesięcy włącznie składkę za okres przedłużenia pobiera się w wysokości 1/12 składki rocznej za każdy miesiąc, przy czym rozpoczęty miesiąc liczy się za pełny; w razie przedłużenia tego ubezpieczenia ponad 8 miesięcy, składkę za cały okres przedłużenia aż do 12 miesięcy pobiera się w wysokości składki rocznej.

§ 3. Zapłata składki powinna nastąpić przed wprowadzeniem pojazdu mechanicznego do ruchu na terenie Polski, a w odniesieniu do pojazdów, które mają być zarejestrowane w Polsce — przed ich rejestracją.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 2 sierpnia 1963 r.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 9 sierpnia 1963 r. (poz. 315).

TARYFA SKŁADEK ZA OBOWIĄZKOWE UBEZPIECZENIE NASTĘPSTW NIESZCZĘŚLIWYCH WYPADKÓW I ODPOWIEDZIALNOŚCI CYWILNEJ Z RUCHU POJAZDÓW MECHANICZNYCH BĘDĄCYCH W POSIADANIU CUDZOZIEMCÓW DEWIZOWYCH PRZEBYWAJĄCYCH NA OBSZARZE POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ PROWADZONE PRZEZ „WARTĘ”, TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ I REASEKURACJI S. A.

Rodzaj pojazdu	Okres ubezpieczenia					
	do 7 dni zł		do 15 dni zł	do 30 dni zł	każdy następny miesiąc zł	1 rok zł
	A	B*)				
1. Samochody osobowe	72,—	48,—	96,—	180,—	96,—	900,—
2. Autobusy **)	480,—	360,—	600,—	1.100,—	600,—	5.500,—
3. Przyczepy autobusowe	240,—	180,—	300,—	550,—	300,—	2.750,—
4. Samochody ciężarowe i ciągniki	270,—	x	360,—	540,—	360,—	2.700,—
5. Przyczepy do samochodów ciężarowych i ciągników	135,—	x	180,—	270,—	180,—	1.350,—
6. Pojazdy jednośladowe, motocykle z wózkiem i trójkołowce	36,—	24,—	48,—	96,—	48,—	480,—

*) Składki za siedmiodniowy okres ubezpieczenia przewidziane w kolumnie „B” mają zastosowanie wyłącznie do cudzoziemców dewizowych przekraczających granicę Polski na podstawie wizy tranzytowej oraz w stosunku do turystów przybywających ze Skandynawii promem Ystad—Swinoujście.

**) Za autobusy do 15 miejsc pobiera się 50% składki przewidzianej w p. 2.